

Calcularea numerică a valorilor proprii

Doru Ștefănescu

Note de curs

Introducere

Vom descrie mai multe metode de calculare a valorilor proprii ale unei matrici și vom discuta conexiunile cu alte probleme.

Reminder despre ecuația coardei

Vibrarea unei coarde, fixată la ambele capete și supusă unei tensiuni uniforme, este descrisă de ecuația cu derivate parțiale

$$\frac{\partial^2 u(x, t)}{\partial t^2} = \frac{T}{\mu(x)} \frac{\partial^2 u(x, t)}{\partial x^2}, \quad (1)$$

unde T este tensiunea din coardă iar $\mu(x)$ este masa coardei pe unitatea de lungime.

Căutând soluții de forma

$$u(x, t) = y(x)\tau(t)$$

se obține ecuația

$$\frac{1}{y(x)} \frac{T}{\mu(x)} \frac{d^2 y}{dx^2} = \frac{1}{\tau(t)} \frac{d^2 \tau}{dt^2}.$$

Aceasta este satisfăcută pentru orice x și t doar dacă ambii membri sunt egali cu o constantă, pe care o vom nota $-\omega^2$. Prin urmare se obțin două ecuații:

$$\frac{1}{y(x)} \frac{d^2 y}{dx^2} = -\omega^2 \quad (2)$$

și

$$\frac{1}{\tau(t)} \frac{d^2 \tau}{dt^2} = -\omega^2. \quad (3)$$

Pentru ecuația (2), după ce o rescriem sub forma

$$\frac{d^2 y}{dx^2} + \omega^2 y = 0,$$

obținem soluția

$$\tau(t) = a \sin \omega t + b \cos \omega t.$$

Constanta ω este o frecvență unghiulară exprimată în radiani/secundă și este legată de frecvența simplă, care are drept unități cili/secundă, prin relația

$$\omega = 2\pi\nu.$$

Ecuția (3) poate fi rescrisă

$$\frac{T}{\mu(x)} \frac{d^2 y(x)}{dx^2} + \omega^2 y(x) = 0. \quad (4)$$

Coarda vibrantă neuniformă

În cazul coardei cu vibrații neuniforme să rezolvăm problema deplasării coardei f pe o rețea cu $N + 1$ noduri x echidistant distribuite. Înlocuind derivatele de ordinul doi din ecuația (4) cu aproximarea lor prin diferențe finite, se obțin următoarele ecuații cu diferențe finite:

$$\frac{T}{\mu_i} \frac{f_{i-1} - 2f_i + f_{i+1}}{h^2} + \omega^2 f_i = 0, \quad i = 1, 2, \dots, N-1. \quad (5)$$

În ecuațiile precedente punctele interioare f_1, f_2, \dots, f_{N-1} sunt necunoscute. Vom considera $f_0 = f_N = 0$. Deoarece avem

$$\frac{T}{h^2 \mu_i} f_{i-1} - 2 \frac{T}{h^2 \mu_i} f_i + \frac{T}{h^2 \mu_i} f_{i+1} = -\omega^2 f_i$$

se ajunge la ecuația matricială

$$\begin{pmatrix} -2 \frac{T}{h^2 \mu_1} & \frac{T}{h^2 \mu_1} & 0 & \dots & 0 \\ \frac{T}{h^2 \mu_2} & -2 \frac{T}{h^2 \mu_2} & \frac{T}{h^2 \mu_2} & & 0 \\ \ddots & \ddots & \ddots & \ddots & \\ 0 & \dots & \frac{T}{h^2 \mu_{N-2}} & -2 \frac{T}{h^2 \mu_{N-2}} & \frac{T}{h^2 \mu_{N-2}} \\ 0 & \dots & 0 & \frac{T}{h^2 \mu_{N-1}} & -2 \frac{T}{h^2 \mu_{N-1}} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_{N-2} \\ f_{N-1} \end{pmatrix} = -\omega^2 \begin{pmatrix} f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_{N-2} \\ f_{N-1} \end{pmatrix},$$

care este o ecuație matricială de tipul

$$A\mathbf{x} = -\omega^2 \mathbf{x},$$

adică o problemă de vectori și valori proprii.

Metoda puterilor

Ne propunem să calculăm (de fapt să evaluăm) valoarea proprie dominantă a unei matrici A . Ipotezele sunt

1. $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$.
2. $Au_j = \lambda_j u_j$ pentru toți $i = 1, 2, \dots, n$.
3. $|\lambda_1| > |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_n|$.

Fie $x \in \mathbb{C}^n$ și să-l reprezentăm în raport cu baza (formată din vectori proprii) u_1, u_2, \dots, u_n . Așadar $x = \sum_{j=1}^n a_j u_j$. Aplicând matricea (operatorul liniar) A acestei relații se obține

$$\begin{aligned} Ax &= \sum_{j=1}^n a_j Au_j \\ &= \sum_{j=1}^n a_j \lambda_j u_j. \end{aligned}$$

După m aplicări succesive ale lui A se obține

$$\begin{aligned} A^m x &= \sum_{j=1}^n a_j A^m u_j \\ &= \sum_{j=1}^n a_j \lambda_j^m u_j \\ &= \lambda_1^m \left(a_1 u_1 + \sum_{j=2}^n a_j \left(\frac{\lambda_j}{\lambda_1}\right)^m u_j \right). \end{aligned}$$

Prin urmare

$$\|A^m x\| = |\lambda_1|^m \left\| a_1 u_1 + \sum_{j=2}^n a_j \left(\frac{\lambda_j}{\lambda_1}\right)^m u_j \right\|.$$

Cum λ_j/λ_1 este subunitar se obține

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \frac{\|A^{m+1} x\|}{\|A^m x\|} = |\lambda_1| \frac{\|a_1 u_1\|}{\|a_1 u_1\|} = |\lambda_1|.$$